

LIPRIS

Tătanuș Piparus - Câinele- fantomă

de Claire Barker

Ilustrații de Ross Collins

Coordonator: Roxana Geantă
Redactor: Ana-Maria Niță
Tehnoredactare: Liviu Stoica
Corectură: Adriana Călinescu
Copertă: Andra Penescu

KNITBONE PEPPER – GHOST DOG

Claire Barker

First published in the UK in 2015 by Usborne Publishing Ltd.

All rights reserved.

Text copyright © Claire Barker, 2015

Illustration copyright © Usborne Publishing Ltd., 2015

Illustrations by Ross Collins.

TĂTĂNUȘ PIPĂRUȘ. CÂINELE-FANTOMĂ

Claire Barker

Copyright © 2016 Editura Galaxia Copiilor

All rights reserved.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BARKER, CLAIRE

Tătănuș Pipăruș / Claire Barker; trad.: Andrei Covaciu. –

București: Galaxia copiilor, 2016

3 vol.

ISBN 978-606-8578-94-1

Vol. 1: Căinele-fantomă. – 2016. – ISBN 978-606-8578-89-7

I. Covaciu, Andrei (trad.)

821.111-31=135.1

Grupul Editorial ALL:

Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,

sector 6, cod 060512 – București

Tel.: 021 402 26 00

Fax: 021 402 26 10

www.all.ro

Editura Galaxia Copiilor face parte din Grupul Editorial ALL.

[/editura.all](http://editura.all)

allcafe.ro

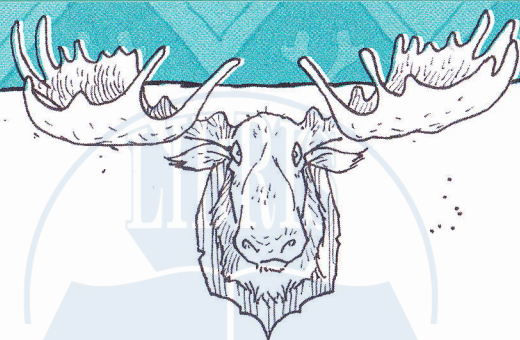
Tătănuș Pipăruș Căinele-fantomă

de **Claire Barker** Ilustrații de **Ross Collins**

Traducere de Andrei Covaciu

Galaxia Copiilor

Cuprins

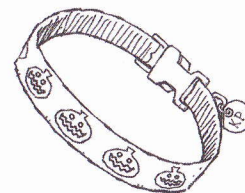
1	Câinele răposat	7
2	Nicăieri nu-i ca acasă	18
3	Minunata Winjie Pipăruș	29
4	„În atenția celui răposat“	38
5	Pitita din boscheți	59
6	Școala fantomelor	63
7	O chestiune gravă	81
8	Griji de Față Lătrătoare	89

9	Pregătiți de luptă	98
10	Antichități	113
11	Spirit de echipă	121
12	„Bărbosu’-Ciudățosu’	133
13	Înghițit cu totul	147
14	Fulger din senin	162
15	Mult-Iubiții	169
16	Escrocheria doamnei Sockpuppet	183
17	Asediul fantomelor	199
18	Ingeniozitate curată	214
19	Un licăr de speranță	227
20	Artă salvatoare	239
21	Odihnească-se-n pace!	244

Capitolul 1

Câinele răposat

Primul lucru pe care Tătănuș Pipăruș l-a remarcat cu privire la moarte a fost că Paradisul nu era mare brânză.

Nu existau veverițe, nici sandvișuri cu cârnați sau oase delicioase – nici măcar vreo mîngiuță cu scârța-scârța. În schimb, părea plin de ciorapi cu dungi, pulovere tricotate – și mirosea a detergent. În plus, era cam întuneric. S-ar fi așteptat să găsească acolo lumini strălucitoare, nu colanți cu paiete.

Tătănuș era mort, fără îndoială, pentru că își amintea cu limpezime momentul în care dăduse colțul...

Cu o zi în urmă se simțise bătrân, obosit și sătul. De fapt, atât de sătul, încât nici măcar nu reușise să coboare din pat. Apoi a venit veterinarul acela drăguț, care miroase a pisici și a biscuiți – și toată lumea a început să verse apă pe ochi.

Familia Pipăruș s-a așezat, tristă, în cerc, oferindu-și unii altora batiste de hârtie, ștergându-și ochii și suflându-și nasul în ele – și au făcut asta pentru atât de mult timp, încât Tătănuș începuse să se îngrijoreze că s-au îmbolnăvit de ceva.

Domnul Pipăruș, după ce a strănutat sonor, i-a vârat lui Tătănuș iepurașul preferat de jucărie (Bernard cel Moale) sub bot, în vreme ce doamna Pipăruș îi ținea, afectuoasă, o lăbuță. Apoi Winnie – drăguța de Winnie – a îngenuncheat și i-a mângâiat urechile în felul acela special, care îi plăcea lui Tătănuș atât de mult. S-a apropiat cu fața de el, picurându-i cu lacrimi calde nasul, după care i-a șoptit:

— Îți mulțumesc pentru faptul că ești cel mai bun, cel mai special și cel mai desăvârșit câine din lume! Somn ușor, Tătănuș Pipăruș! Te iubim nespus. La revedere, la revedere...

Apoi, BAM! Era la fel de mort ca o clanță. De fapt, episodul a fost surprinzător de agreabil, căci pentru o clipă a durut, după care nu a mai durut. De fapt, se simțea minunat, de parcă ar fi redevenit pui – sprinten și OAU!

Se așteptase să ajungă în Paradis imediat, purtat pe aripi de înger și acompaniat de acorduri de harpe. Văzuse așa ceva în desenele acelea animate care se dădeau duminică dimineața, pe care le urmărea stând lângă Winnie, în vreme ce ea molfăia câte un sandviș, iar el rodea biscuiți pentru căței. Acolo, totul părea lipsit de durere, bine organizat și destul de simplu.

Dar pentru Tătănuș Pipăruș experiența nu a fost simplă – ci mortal de complicată.

Tătănuș începu să inspecteze un costum de asistentă medicală aflat într-un colț întunecos. În buzunarul de la piept avea o praștie – și o ciocolată în cel din față. O mirosi o vreme, după care se bucură să afle că fusese încuiat în dulapul pentru haine al lui Winnie – și că, de fapt, nu se afla în Paradis.

Păși printr-o pădure de umerăse făcute din sâr-
mă, după care împinse ușa dulapului cu botul. Afară,
aerul părea rece și nemișcat. Tătănuș își aruncă
privirea către patul din colțul camerei. Sub plapuma
făcută din petice în toate culorile curcubeului, zări
un contur familiar.

Imediat, Tătănuș simți cum inima începe să
i se agite în piept și cum coada i se mișcă aseme-
nea unui ștergător de parbriz. Of, iubirea mea
NEBUNĂ! Minunata, uluitoarea și nemaipomenita
Winnie Pipăruș. O iubea mai mult decât pe toate
roțile de bicicletă, pe toate frisbee-urile din lume.
Își promiseseră unul altuia că vor fi BFF (Best
Friends Forever). Așa cum sunt ceaiul și pâinea
prăjită, peștele și cartofii pai, căpșunele și frișca,
Winnie și Tătănuș erau făcuți unul pentru celălalt.
Se grăbi să ajungă la ea și, timp de o încântătoare
clipă, se mulțumi să o privească, sprijinindu-și capul
de plapumă și gândindu-se cât de bucuroasă o să
fie ea atunci când îl va vedea. Va fi cea mai mare
surpriză DIN VIAȚA EI.

Trebuia, însă, ca la mijloc să fie vorba de vreo
greșeală.

